Единогласен, сна, о — н (чт) 1) съгласен в'гласовете и в'чувствата. 2) съгласен в'мнѣнията.

Единогласие (то) 1) съгласие в'гласовете и звуковете. 2) съгласие в'мнѣнията.

80 Единогласно, нар. съгласно в'гласовете и звуковете. 2) согласно в'мнѣнията.

Единодържавен, вна, о, — н (чт), в. единовластен.

Единодържавие (то) в. единовластие

Единодържавно, нар. в. единовластно

Единоженец (чт), който има една жена

Единоженен, нна, о, — н (чт), що се отнася до единоженци.

85 Единоженство (то) 1) състоянието на единоженец (чт). 2) супружество то с'една жена

Единоземец (чт) от една земя, наменик, съотечественик

Единоземка (та) съотечественица, наменичка

Единоземен, — а, о, — н (чт) в'такъвто единоземство

90 Единочаден, на, о, — н (чт) чиновник, даванин.

Единокръвница (та) от една кръв

Единокръвен, вна, о, — н (чт) от една кръв

Единокнѣжник (чт) 1) от една кнѣжа с'другого. 2) който има една кнѣжа.

Единолична, о — н (чт) с'единолице, бирозия гайтан

95 Единолъчен, чна, о, — н (чт) от един лъч брета, който е сукан едно тънко с'другого.

Единомудрен, дна, о, — н (чт) който е на един ум с'другого.

Единомисленик (чт) 100 Има единакви мисли с'другого

Единомисленица (та) жена единомисленик.

Единомислено, нар. на единакви мисли с'другого

Единомисие (то) единакви мисли с'другого; единодушие, съгласие.

Единонравен, вна, о, — н (чт) що има единакви нрави с'другого.

Единообразен, зна, о — н (чт) що е на единакъв вид, образ с'другого

Единообразие (то) единакъв вид.

105 Единообразно, нар. по един образ, единаково

Единоок, ока, о, — н (чт) с'едно око който е

Единоплеменник (чт) от едно племе с'другого

Единоплеменница (та) жена единоплеменник

Единоселянин (чт) що е от едно село с'другого

110 Единосъщен, щна, о — н (чт) от едно същество с'другого

Единотрапезник (чт) който яде на една трапеза с'другого.

Единоучие (то) то ще що единомисие

Единоутробен, бна, о, — н (чт) родени от една майка.

75 Единорог (чт) 1) баснословно животно, като кон с'един дълъг рог в'носорог. 2) една порода 3) китове. 3) съзвездие.

Единодушие (то) съгласие в'мислите и чувствата. в. единомисие

Единоровен, вна, о — н (чт) що е единъчък само по рождение

Единодушен, шна, о — н (чт) съгласен в'мислите и чувствата, в. единомисленик

Единокрак. единорѣзк, единог

Единственен, нна, о, — н (чт) единъчкий само

Единодушно, нар. съгласно в'мислите и чувствата.

Единство (то) 1) свойството на единого. 2) съгласие, единодушие.

Екам, гл. ср. 1) викам е. 2) ечи, 3) заеквам.

115 Ек (чт) отзив. кънтенье; отгласък.

Екия, гл. единок. съвр. от Ечя.

Екпсалми, шестопсалмие; утренята.

Екзарх (чт) 1) наместник патриаршески. 2) архиерей комуто е повѣрено управлението на цѣлая епархия, область.

Ексер (чт) 1 въздей то голям, брут, пирон.

120 Екник (чт) по-малко, без

Ексиклик. (чт) 1) пестопука; лишение, нещастие

Ела (та) дрѣво, pinus abies

Ела гл. дойди, приди

Елав, в. олово

Елате. гл. дойдете

Елбете, — в. хелбет.

Ели, в. или.

Елкен (чт) въ трило, платна на корабъ.

Елей (чт) дрѣвено масло, зейтин.

Елей (чт) рогач.

Елеосвещена (то) въ явание масло. евхел.

Елка 1) име на жена, 2) — та, млада ела. 3) дрѣвото костоврощу нова година окичат с'разни работ

Елов, а, о; — н (чт) от ела направен, елови дъски,

Елишин, така се нарича мѣстото дѣто присов. мъжаст.

135 Елия (та) приморско, прирѣчно мѣсто. 1) здания на приморско или прирѣчно мѣсто.

Елчия (та) посланник, пратеник.

Ел-хабукчу, — с'бѣрза ръка, — бѣрзорѣк.

Ем, в. хем, макар, ако и,

Емам гл. несъвр. от емя

Емна, свр. тоже що ема.

Емен, в. Амен

Ембетик (чт) 1) това що плащат по повелѣя на владиката за кѣщѣ в'които почуват.

Емеф (чт) палиферник, — чник.

Емелик (чт) 1) ядѣо за сѣене. 2) плата за дѣто яде некой. за храни дѣто го хранят плата

Емилик (чт) мирно, тихо,

Емляк (чт) имущества, недвижими имания, стока.

Емя (чт) овощие, воска; сухо грозде, ноути, лешници

Емнник (чт) тоже що емиш.

Емнарник. (чт) съгражденство, земяк

Емнария (та) съгражданин, земяк.

Емя, гл. свѣр. от Емам, като не емнаха имѣ ти не бѣхи. имѣ хара

Ендезе (то) в. ардиш, лакът.

Ендек (чт) в. хендек, яма

Ен-кастем, нар. нарочно, максус

155 Енос — свр. едва що.

Ендже, в. индже.

Ендерия (та) — и з'едник.

Ер (чт) в. тервеф и тарлеф.

Еревина (та) 1) еревакоча. 2) прн. в. кѣтен

Еревен, а, о, — н (чт)

Ежегодно, нар. всяка година

Ежедневно нар. в'всякиден.

Еревика (та) раст. в. Жупаница.

160 Еровина (та) тоже що Еревина

Ерме се гл. въз. 1) настръхвам, наежам се 2) свивам се като еж.

Езере, в. Езеро

Езерец, сл. разградско

Ездец (чт) който е езди.

Езерен, рна, о, — н (чт) що е от Езеро.

170 Едвоконник (чт) който кача то коло

Езерист, а, о, — н (чт) изобилен с'Езера вода. б. нетирник.

Евермище (то) мѣсто що е било Езеро.

Езеро. (то) 1) водно пространство обикоено с'земя, блато 2) извор за вирей.

Езерски, а, о, — н (чт) в. Езерен.

175 Ей, 1) нер. да, истина, 2) свр. Ето, Ей го, хи и дваго. чет. 3) Ей, хей, ой хой

Елеци, 1) има на жена 2) сл. Шъруовск

Елица име на жена чл. от ела

Елиза имя на жена чл. от ела

Елова могила, могила при тръвна

Еловска махала, махла в'Елена.

Елек (чт) дрѣха кѣсо, грѣдник,

Елтек, прн. не изглеждав. който се гледа, гали, галец

Елтекчи дисвам се. гл. въз. подмилкувам се, гледа се, галя се и друг.

Емзе (та) подмис.

Емерафи (чт)

Емерсия (та)

с'Емарие

Емфрѣм.

Емство (то) порука, поръчителство

185 Емствувам, гл. ср. поръчвам. поръчителя.

Емчя гл. ср. тоже що Емствувам.

Еклер. в. Ексер.